

výroku stanoví lhůtu tří měsíců. Podle § 34 zákona čís. 100/31 sb. z. a n. lze v nesporném řízení obdobně užití ustanovení zákona o řízení sporném jen, pokud jde o strany, zmocněnce, právo chudých, řízení, ústní jednání, důkazy, usnesení a navrácení k předešlému stavu, nikoliv tedy ustanovení civilního řádu soudního o řízení rozhodčím (§§ 577—599). Zrušovací stížnost podle § 46 honeb. zák. pro Čechy jest podle své podstaty opravným prostředkem, o němž se, jak již nahoře uvedeno, rozhoduje v soudním řízení nesporném. Důsledkem toho jest, pokud jde o lhůtu k podání zrušovací stížnosti, obdobně použití zákona ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n. o základních ustanoveních soudního řízení nesporného o lhůtě rekursní. Poněvadž pak podle § 54 (2) zák. čís. 100/31 sb. z. a n. je lhůta rekursní 15denní, musí zrušovací stížnost býti podána nyní do 15 dnů. Zrušovací stížnost, podaná téměř za 3 měsíce, jest opožděná a bylo ji proto odmítnouti (§ 39 (1) zák. čís. 100/31 obdobně).

Čís. 14452.

K § 3 g) zákona čís. 33/34 Sb. z. a n.

Splátkami podle tohoto předpisu nejsou vyrovnací kvoty.

Rozh. ze dne 18. června 1935, R I 580/35.)

Prv ý s o u d zamítl návrh povinného zemědělce, by exekuce vnučenou správou proti němu vedená byla podle § 1 zák. čís. 33/34 sb. z. a n. ve znění čl. I vl. nař. čís. 259/34 odložena. R e k u r s n í s o u d návrhu vyhověl. D ů v o d y: Prv ý s o u d zamítl návrh povinného na odklad exekuce vnučenou správou nemovitostí s odůvodněním, že vymáhaná pohledávka je poslední 5% kvotou vyrovnací splatnou dne 1. ledna 1934, že tedy jde o smlouvenou kapitálovou splátku nepřesahující ročně 5% původní jistiny, splatnou po 9. květnu 1933, na niž nevztahuje se ve smyslu § 3 lit. g) zák. čís. 33/34 ve znění vlád. nař. 259/34 ochrana. Podle § 3 cit. zák. nelze povolit odklad vymáhání pohledávek po 9. květnu 1933. Zde jde o pohledávku přihlášenou k vyrovnání, která je vymáhána, pokud jde o poslední 5% kvotu splatnou dne 1. ledna 1934. Soudním vyrovnáním nenastává novace pohledávky, nýbrž pohledávka pouze zaniká co do částky převyšující vyrovnací kvotu (čís. 3373, 5281 sb. n. s.). Podle § 3 lit. f) cit. zák. rozhoduje vznik pohledávky a je tudíž nerozhodné, že podle vyrovnání poslední část kvoty byla splatná až po 9. květnu 1933. V § 3 lit. g) upustil ovšem zákon od kriteria zaujatého v odst. 1 lit. f) a okamžik vzniku pohledávky nahradil okamžikem splatnosti, avšak pod smlouvené pravidelné kapitálové splátky splatné po 9. květnu 1933 nelze podřaditi vyrovnací kvoty, na které, jak plyne z důvodové zprávy, při ustanovení § 3 lit. g), vůbec pomyšleno nebylo, a nutno tudíž, ježto jde o pohledávku vzniklou před 9. květnem 1933, přiznati dlužníku, který je zemědělcem, nárok na odklad.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y :

Rekursní soud správně vyložil, že za smlouvené pravidelné kapitálové splátky podle § 3 písm. g) zák. čís. 33/34 sb. z. a n. nelze pokládati

vyrovnávací kvoty. Plyne to již z toho, že v § 3 písm. g) zák. čis. 33/34 sb. z. a n. ve znění čl. I vl. nař. čis. 259/34 sb. z. a n. se stanoví, že smluvené pravidelné kapitálové splátky nesmějí přesahovati ročně 5% původní jistiny, kdežto podle § 4 čis. 5 vyr. ř. úhrn vyrovnacích kvot, činící nejméně 45% původní pohledávky, musí býti zaplacen do dvou let od podání návrhu, takže roční splátky činí nejméně 22½% ročně, tedy daleko více než 5% původní pohledávky. Stanoví-li se v § 4 čis. 5 vyr. ř., že vyrovnací kvoty musí býti zaplacený v poměrně krátké době dvou let, jest z toho dále zřejmé, že při nich nejde o pravidelné kapitálové splátky pocházející z dlouhodobých úvěrů, jak to předpokládá ustanovení § 3 písm. g) zák. čis. 33/34 sb. z. a n. Ostatně nelze přehlédnouti, že, nebyla-li poslední vyrovnací kvota včas zaplacená, může obživnouti podle § 67 vyr. ř. celá původní pohledávka, která vznikla před 9. květnem 1933. Nejde tu proto ani o případ podle lit. f) § 3 cit. zák., podle něhož by nebylo přípustno odklad exekuce povolit.

Čís. 14453.

Námítky proti pohledávce ze splátkového obchodu, jichž se dlužník nemůže účinně vzdáti podle § 4 zák. o splátk. obch. čis. 70/96 ř. zák., může dlužník vznést proti postupníku, i když po postupu uznal dluh svůj jako jeho pohledávku.

(Rozh. ze dne 18. června 1935, Rv II 806/33.)

Žalovaný koupil od obchodníka s koberci dva koberce v požadované ceně 18.500 Kč a 6.000 Kč. Kupní cena měla býti zapravena třemi splátkami. Prodátel postoupil svoji pohledávku z tohoto prodeje žalobci, jež ji ve zbytku 13.000 Kč nyní žalobou vymáhá. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl. **D ů v o d y:** Mezi žalovaným a postupitelem došlo ke koupi koberců na splátky. Zboží bylo odevzdáno před zaplacením kupní ceny, byly smluveny tři splátky a běželo u postupitele o živnostenský provoz (§ 1 zák. o splátk. obch.). Námítka žalovaného, že jde v daném případě o zkrácení přes polovici ceny, jest důvodná. Tento právní prostředek vzniká z každé úplatné smlouvy a má za účel, aby nebylo zneužito nezkušenosti poškozeného. Jest odůvodněn, jestliže »jedna strana by nedostala ani polovici obecné hodnoty toho, co by dala druhé straně« (§ 934 obč. zák.). Při obchodech splátkových přísluší právní prostředek pro zkrácení nad polovici kupci i tehdy, znal-li kupitel pravou hodnotu věci, a zůstává bez účinku též; vzdá-li se kupitel tohoto právního prostředku (§ 4 zák. o splátk. obch.). Kupitel může odporem, jak to zde činí, žádati, aby právní jednání bylo zrušeno a dřívější stav zřízen. Odpor jeho se nepromlčuje (§ 1487 obč. zák.). Obecná hodnota prodejní prvního koberce (v roce kupu) činila nejvýše 7.500 Kč a byl prodán za 18.500 Kč a koberce druhého 1.800 Kč, ač byl prodán za 6.000 Kč. Námítka žalovaného zkrácení přes polovici je proto opodstatněna a žalovaný se právem domáhá zrušení kupní smlouvy. **O d v o l a c í s o u d** vyhověl žalobě. **D ů v o d y:** Soud první stolice nehleděl k tvrzenému uznání pohledávky žalobcovy žalovaným po provedeném postupu pohledávky. Toto bylo